

**DRUŠTVO ZA
NENASILNO
KOMUNIKACIJO**
association
for nonviolent
communication

Ljubljana, 21. 11. 2013

IZJAVA ZA JAVNOST

ob mednarodnih dneh akcij proti nasilju nad ženskami, 25. november – 10. december

Prvič smo mednarodne dneve akcij proti nasilju nad ženskami v Sloveniji obeležili pred devetnajstimi leti. Takrat smo opozarjale, da žrtve- čeprav največkrat nevidne in neslišne- živijo med nami, da je nasilje nad njimi kršitev njihovih človekovih pravic, da jim mora država zagotoviti ustrezno pomoč. V dveh desetletjih se je veliko spremenilo, dobili smo varne hiše, krizne centre, prepoved približanja, Zakon o preprečevanju nasilja v družini, raziskavo o razširjenosti problema, strokovno literaturo, programe za delo s storilci nasilja. Nekaj let smo zato z veseljem poročale o napredku, ki je povečeval varnost žensk, o vse boljšem medinstitucionalnem sodelovanju, o primerih dobre prakse. Danes je žal drugače.

Letos napredka ni bilo, celo več - položaj žensk, žrtev nasilja, se vztrajno slabša. Ženske, ki se po pomoč obračajo na nevladne organizacije govorijo o vse slabši praksi dela na policiji, centrih za socialno delo in sodiščih. Strokovnjaki in strokovnjakinje, ki naj bi bili žrtvam v pomoč, pogosto delijo odgovornost za nasilje med žrtev in storilca, ne prepoznajo nasilja nad ženskami, dinamike nasilnega odnosa in so do žrtev žaljivi. Opažamo velike razlike v praksi, kjer ena strokovna delavka trdi, da nečesa ne more storiti, druga pa to enostavno naredi. Vse več žensk zaradi slabih izkušenj z institucijami noče imeti več nobenega opravka, kar jih pogosto pusti v brezizhodnih situacijah, ko storilca nihče ne ustavlja, ženske in otroci pa živijo v strahu in si omejujejo življenje, da bi bile vsaj malo varne.

Tiste redke, ki se vendarle obrnejo na policijo, ker jim partner ali bivši partner grozi, pa zgrožene povedo, da jih usmeri na zasebno tožbo in ne prevzame pregona. Leta 2012 je namreč v veljavo stopila obsežna novela Kazenskega zakonika, s katero grožnje niso več pregonljive na predlog, ampak na zasebno tožbo. Ženske morajo torej plačevati odvetniške storitve, če želijo preganjati storilce, ki jim grozijo. Šele kvalificirana, torej težja oblika kaznivega dejanja iz 2. odstavka 135. člena KZ je pregonljiva na predlog. V primerih, ko gre za nasilje v družini, je takšna sprememba nesprejemljiva in pred žrtve postavlja dodatne ovire na njihovi poti do varnosti.

Zaradi slabšanja položaja žensk, žrtev nasilja, nevladne organizacije zahtevamo, da država okrepi delovanje institucij na tem področju in ratificira Konvencijo Sveta Evrope o nasilju nad ženskami, t.i. Istanbulsko konvencijo. Gre za dokument, ki celostno obravnava problematiko nasilja nad ženskami in vzpostavlja pravni okvir za zaščito žensk pred vsemi vrstami in oblikami nasilja. Konvencija je bila odprta za podpis maja 2011 in bo stopila v veljavo, ko jo bo ratificiralo 10 držav, med njimi 8 držav članic Sveta Evrope. Slovenija je konvencijo podpisala, ni pa je še ratificirala.

Republika Slovenija bo s svojo čim prejšnjo ratifikacijo konvencije dodatno potrdila, da spada v krog držav, ki se zavedajo pomena odpravljanja nasilja nad ženskami in zagotavljanja enakosti med spoloma na vseh področjih življenja.

Katja Zabukovec Kerin, Špela Veselič in Katarina Bervar Sternad